

Een roddeltante in huize Boraf

Evert Scheffer

OTTO	Heer des huizes
MATHILDE	Echtgenote van Otto
JASPER	Zoon van Otto en Mathilde
GASTON	Butler/chauffeur/tuinman/klusjesman
SUZE	Overbuurvrouw
SOFIE	Dochter van de overbuurvrouw

Toneel:

Een chique kamer met drie deuren: Links de deur naar de gang resp. naar buiten; midden de tuindeur (die vanwege veel heen en weer lopen open moet staan) en rechts de deur naar het kantoor

Otto:	Laks en onbenullig type
Mathilde:	(Zeer) Pinnig type die de boel moet regelen omdat Otto dat niet doet
Jasper:	Type rijkeluiszoon
Gaston:	Roddeltante van jewelste
Suze:	De kleppende, brutale overbuurvrouw die leeft van nieuwsgierigheid
Sofie:	In het begin bleu, maar dat trekt gaandeweg bij

OTTO: en MATHILDE: zitten beide “gezellig” te lezen op toneel als doek opengaat

MATHILDE:

Heb jij de notaris nog gebeld voor die afspraak?

OTTO:

Mmmmmm? Of ik de notaris heb gebeld?

MATHILDE:

Ja, de notaris ja! Dat zou je doen! We moeten toch bij hem zijn om de boel op papier te zetten? We mogen dan maar één kind hebben, maar dat wil niet zeggen dat we alles niet goed moeten regelen. Jasper moet zo door kunnen als ons iets overkomt en als één van ons beiden iets overkomt moet de ander niet in de problemen raken.

OTTO:

Ach, dat zal toch wel meevallen? Jasper heeft een goede baan en wat de zaak betreft, is alles al geregeld.

MATHILDE:

O ja? Met de zaak alles geregeld? En hoe zit het met die patenten op die machine dan? En ik zou toch niet graag zien dat alles via Jasper in andere families terecht komt, alleen omdat jij te laks bent om een afspraak met de notaris te maken. Ik vertel je je hele leven al wat je moet doen. Je kunt wel een keer wat zelf regelen? Deze week heb je een afspraak bij de notaris gepland en als het niet gebeurt zorg ik er zelf wel voor dat alles wordt geregeld. Maar dan beloof ik je dat er voor jouw niet zo heel veel overschiet.

KLAPT BOEK DICHT VERLAAT BOOS DE KAMER DOOR DE DEUR

OTTO:

Oei, ik geloof dat ze het nu echt meent. Als ze met dat soort uitspraken begint moet ik serieus actie ondernemen. Ze is in staat om me tot mijn onderbroek uit te kleden.

GASTON: OP DOOR DEUR

Begint op te ruimen (o.a. koffiekopjes enz.)

JASPER: OP DOOR TUINDEUR

Gaston heb je de auto nog gewassen? Ik ga er straks mee naar de stad.

GASTON:

Ja en nog gepoetst ook. Een Pennink mag niet voor gek rijden en daar zorg ik ook wel voor. Maar wat gaat u doen in de stad?

JASPER:

Och, niks bijzonders. Eten, filmpje pakken, even naar de kroeg.

GASTON:

Alleen? Nee, toch? Met die vrouw van vorige week zeker, die hier haar jas nog heeft laten liggen.

JASPER:

Dat gaat je niks aan met wie en wat ik naar de stad ga. Je hoeft niet te wachten tot ik thuis ben, want het kan wel laat worden.

GASTON:

Hoe laat zegt u? Want als het al te laat wordt blijf ik niet wachten hoor. Ik moet hier morgen ook weer aan het werk.

JASPER: (HARD):

Je hoeft niet te wachten, want het wordt laat (EN GAAT AF DOOR DEUR).

GASTON:

Wat zou hij nou weer gaan doen en met wie? Hij blijft maar aan de gang met vriendinnetjes. Ik moet het toch beter in de gaten houden.

MATHILDE: OP (TUINDEUR EN GAAT NAAR KANTOORTJE OM DE KOFFER TE PAKKEN):

Weet jij met wie Jasper straks naar de stad gaat? Tegen mij wil hij niks zeggen. Eten. een filmpje en even naar de kroeg zei hij alleen.

GASTON:

Tegen mij ook mevrouw. Meestal kan ik hem nog wel wat meer informatie ontfutselen maar deze keer is het niet gelukt. Wat denkt u, zou hij eindelijk een vast vriendinnetje hebben?

MATHILDE (GAAT IN DE KOFFER ROMMELEN):

Ach Gaston, laat dat toch rusten. Je bent zo nieuwsgierig altijd. Daar moet je een beetje mee oppassen.

(GASTON AF DOOR TUINDEUR)

SUZE KLOPT OP DE DEUR, MATHILDE DOET OPEN EN SUZE LOOPT BRUTAAL DOOR

MATHILDE:

Nou ook goedemiddag zeg! Met wie heb ik het genoeg?

SUZE:

Met Suze van de overkant. Suze Bolijn van nummer 14 (naar voorkant toneel en wijzen). Daar, dat huis met die rode pannen en al die bloemen in de tuin. Ik dacht ik kom maar eens even kijken wie villa 'Borof' heeft betrokken. Maar dat ben jij dus.

MATHILDE (EEN BEETJE UIT HET VELD GESLAGEN):

Ja, ehh dat ben ik ja. Maar loopt u altijd door als u bij vreemden aan de deur staat?

SUZE (HOORT HET NIET EN LOOPT NAAR MATHILDE DIE DE KOFFER OPEN HEEFT):

Ik dacht, ik ga eens even kijken of het een beetje overburen zijn waar ik mee kan opschieten. Ben je alleen of is er ook nog een man in het spel? En hoe heet je?

MATHILDE:

Nou mevrouw Suze, ik vind het uiterst brutaal wat u doet. We wonen hier net. Dan is het toch hoogst ongepast dat een vreemde...(KLAPT DE KOFER DICHT EN ZET HEM WEER IN KANTOOR)

SUZE VALT HAAR IN DE REDE:

Ja, vertel mij wat. Ik heb alles gezien hoor wat er uit de verhuishagen kwam. Heb je me niet zien staan in de tuin? Ik dacht, ik moet weten wie er komt wonen. Ik ben verder niet nieuwsgierig hoor, maar je wilt toch weten wie er tegenover je komt wonen nietwaar?

MATHILDE:

Heeft u niet gezien dan, dat er ook een man in het spel is?

SUZE (GAAT ZITTEN):

Nee zeg, ik ga toch niet de hele dag naar de overburen staan te gapen om te zien wat ze allemaal doen? Zo ben ik niet hoor.

MATHILDE:

Nou, ehh prettig kennis gemaakt te hebben. En ik heb voortaan liever dat u eerst even bij de deur wacht voordat u zomaar naar binnen holt. Als u me nu wilt excuseren? Ik moet nog even telefoneren.

SUZE SNAPT DE HINT NIET EN BLIJFT ZITTEN

Je kent me nog niet. Dus weet je ook niet wat ik allemaal hem meegemaakt. Toen ik 18 was

MATHILDE VALT HAAR DIRECT IN DE REDE ENU HOUDT DE DEUR OPEN:

Sorry hoor, maar ik geloof niet dat we afgesproken hadden dat we elkaar al zouden tutoyeren en of het leven zwaar is voor u of niet kan me nu ook nog niet zo heel veel schelen eerlijk gezegd. Als we een andere keer afspreken zal ik zorgen dat er koffie is. Goed?

SUZE HEEFT HET DOOR EN GAAT VERTREKKEN DOOR DE DEUR:

Morgenavond dan maar of morgenmiddag thee?

MATHILDE:

Laten we afspreken dat ik contact met u zoek!

OTTO OP DOOR DE DEUR:

Wie was die vrouw die ik over het tuinpad zag lopen?

MATHILDE:

Oh, de overbuurvrouw, die zichzelf verschrikkelijk graag hoort praten en tegen mij begint te klagen over het leven. Alsof ik haar eigen zuster ben.

OTTO:

En wat moeten wij daar dan mee?

MATHILDE:

Weet ik veel? Ik niks, maar ze wilde van wal steken over hoe zwaar haar leven is . Hoe zit het? Heb je de telefoon al gevonden of moet **ik** de notaris straks bellen?

OTTO:

Haast me toch niet zo. Ik heb toch gezegd dat ik zal bellen?

MATHILDE:

Precies daarom, omdat je dat gezegd hebt. En als je dat zegt doe je het per definitie niet. (AF DOOR DE DEUR)

OTTO (TERWIJL GASTON BINNENKOMT DOOR TUINDEUR):

Ik zal niet zeggen dat ik spijt heb dat ik met haar getrouwd ben, maar soms....

GASTON:

Wat zei u meneer? Heeft u spijt dat u getouwd bent? Nou, daarom ben ik nooit aan een vrouw begonnen. Elke dag zeuren ze aan je hoofd wat je wel en niet moet doen en elke dag geven ze bakken met geld uit. Nee, niks voor mij hoor, al dat gedoe.

OTTO:

Nee, ik zei niet dat ik spijt had dat ik getrouwd was. Je moet beter luisteren want je hoort soms maar de helft.

GASTON?

Afgeluisterd? Nee, ik heb niks afgeluisterd hoor.

OTTO: **HARD:**

Ik zei dat je beter moet luisteren (GAAT AF DOOR DE DEUR)

GASTON:

Ik wist het wel, hij heeft spijt dat hij met haar getrouwd is. Zal Jasper leuk vinden om te horen. (GASTON RUIMT WAT OP)

SUZE EN SOFIE (STAAN AAN DE TUINDEUR TE ROEPEN):

SUZE:

Joeeeeheooooe is daar iemand? (ZE KOMT BINNEN, TREKT SOFIE MEE)

TEGEN SOFIE: Kom maar gerust binnen hoor, ze kennen me hier heel goed. Ik zeg net tegen mijn buurvrouw Aleida, ik zeg ik ga even naar de overkant. Kijken of ik nog wat kan doen soms.

Dag meneer, ik ben Suze. Suze van de overkant en dit is mijn dochter Sofie. Hé Sofie! Ik zeg net tegen Sofie, we moeten even kennismaken met de overburen. Ik was er straks ook al maar Sofie nog niet. Maar jouw ken ik niet. Woon je ook hier?

GASTON:

Ik woon het appartement achter in de tuin, ik ben de butler van de familie.

SUZE (loopt heen en weer en Sofie er schaapachtig achteraan):

Een butler? (HARD) Een butler? Zijn ze zo rijk dan, dat ze een butler hebben? Sofie, hoor je dat? We hebben rijke overburen, want ze hebben hier een butler. En ook een tuinman en een chauffeur en kok en een kleedster?

GASTON:

Nee, maar ik doe ook de tuin en ben klusjesman en af en toe ben ik chauffeur voor meneer en mevrouw.

SUZE: Toe maar, toe maar, toe maar, toe maar. Dus jij bent butler, chauffeur, tuinman, klusjesman. Ik kan goed koken, ik kan wel een keer een dinertje maken voor mijn overbuurtjes. Hé Sofie, want koken kan ik (SOFIE staat schaapachtig te knikken).

Dat heb ik voor de vorige bewoners, de familie Borof ook gedaan maar op een gegeven moment hoefde het niet meer en waren ze steeds niet thuis als ik aanbelde. Nou en toen zijn de contacten verwaterd. Ik zeg nog tegen Sofie ik zeg, de Borofjes zijn steeds weg als ik eraan kom. Maar dat kan ook wel komen..... (GASTON VALT HAAR IN DE REDE)

GASTON:

..... omdat u iets te vaak kwam misschien?

SOFIE (BEGINT SCHUCHTER TE PRATEN):

Ja, omdat ma zichzelf overal zo opdringt. Ik zeg het iedere keer als er iemand nieuw in de straat komt wonen maar steeds loopt ze bij nieuwe bewoners de deur plat.

MATHILDE (KOMT OP UIT DE TUIN LOOPT DIRECT DOOR NAAR HET KANTOOR, PAKT ER EEN ATTACHÉKOFFERTJE EN ZET HET ERGENS NEER)

Gaston, als je de boel aan kant hebt, kun je me dan met de limo even wegbrengen dan kan ik (ZIET SUZE)..... bent u nu alweer hier? **Ik** zou toch bellen voor een afspraak.

SUZE:

Ja, dat is ook zo maar ik zeg tegen Sofie, ik zeg je moet even gaan kennismaken met de overburen. Ze heeft alleen maar een jongen gezien op het tuinpad. Vandaar dat we er nog even zijn. Je hebt een butler hé, dan hoef je zelf zeker niks te doen? (BEGINT TE KLAGEN EN TE BABBELEN EN GAAT ZITTEN) Tjee, ik zou willen dat ik een butler had gehad. Ik heb de opvoeding van Suze alleen gedaan, het huishouden erbij, en ook nog gewerkt. Ik heb altijd alles alleen moeten doen. Ik heb zo'n zwaar leven gehad. Nooit iemand die mij eens een keer de helpende hand uitstak, nooit .

MATHILDE:

Nou, nou, nou, het is allemaal wat.

SUZE:

Ja, en dan weet je het ergste nog niet. Ik....

MATHILDE:

Ja, ja, ja, een andere keer graag. Gaston gaat me nu wegbrengen nietwaar? (MATHILDE AF LINKS)

GASTON:

Goed mevrouw ik zal de auto buiten zetten. (ROEPT HAAR ACHTERNA) Neemt u dat koffertje zelf mee of moet ik dat in de auto zetten?

GASTON:

TEGEN SUZE: Het gaat helemaal niet goed met mevrouw maar dat weet ze nog niet, want meneer heeft er spijt van dat hij is getrouwd met haar.

SUZE: (ZIT ONDERWIJL OVERAL AAN EN SOFIE GAAT GEDWEE ZITTEN)

Oh heeft hij dat gezegd dan? Maar nog niet tegen haar? Wat gemeen. Heeft hij een ander soms? En gaat ze nu alleen uit of ehhhhhhh

GASTON:

Dat weet ik niet. Ik zal maar niks tegen mevrouw zeggen, dat is ook zo'n teleurstelling. Nee, ze gaat alleen weg, maar wat ze met dat koffertje moet weet ik ook niet.

MATHILDE: IN DE DEUROOPENING TUIN:

Gaston, kom je nou nog?

SUZE ROEPT:

Veel plezier mevrouw en trek het je verder maar niet aan hoor. Het is mij ook overkomen. Je valt wel in een vreselijk diep gat, maar als je veel moeite doet kom je daar wel weer uit. (NAAR SOFIE) Hé Sofie?

MATHILDE SLAAT ER GEEN ACHT OP EN GAAT WEG:

Gaston!!!!!!

GASTON:

Ja mevrouw we kunnen. Mevrouw de overbuurvrouw..... (GAAT AF DOOR TUINDEUR EN NEEMT SUZE EN SOFIE MEE). GASTON NEEMT KOFFERTJE MEE

OTTO (OP VIA DEUR): BELT DE NOTARIS:

Dat zal ze nooit geloven, de notaris heeft de eerstkomende 4 weken vakantie.

JASPER (OP VIA DEUR):

Pa heb je nog geld, ik ga zo naar de stad.

OTTO:

Verdien jij tegenwoordig zelf niet genoeg dan?

JASPER:

Het is op en ik moét straks uit.

OTTO: PAKT GELD EN GEEF JASPER WAT:

Heb je het er wel eens met je moeder over gehad wat er moet gebeuren als wij er niet meer zijn?

JASPER:

Vertrekken jullie dan of zo?

OTTO:

Nee, als wij soms zomaar in één keer dood gaan.

JASPER:

Nou, dan is alles toch voor mij. Waren jullie van plan dan om vandaag of morgen uit te stappen? Dan moet je het wel even zeggen, want dan moet ik ook het een en ander regelen.

OTTO:

Hoezo regelen? Wat moet jij regelen dan?

JASPER:

Nou, gewoon, dingen.

GASTON OP VANUIT TUIN:

Nou meneer Otto, mevrouw is weg. Ik wilde haar in de stad afzetten, maar ik kwam nog niet eens halverwege. Dat was ver genoeg zei ze. Ze liep de rest wel. En ze zei tegen mij dat ze blij was dat ze hier weg is vandaag, maar dat mocht ik niet tegen u zeggen. En ze heeft ook een koffertje meegenomen.

OTTO:

Wat zeg je daar? Blij dat ze hier weg is? Wat gaan we nou krijgen? En wat voor koffertje?

ER WORDT GEKLOPT DOOR SOFIE AAN DE DEUR LINKS; GASTON DOET OPEN

SOFIE (OP DOOR TUINDEUR):

Dag ehhhh meneer (GEEFT OTTO EEN HAND) ik ben Sofie.

Ik dacht, ik kom nog maar heel even langs. Het is mijn moeder weet u? Ze is altijd zo nieuwsgierig, dat ik me soms schaam als ze ergens is.

OTTO:

Je moeder? Ik heb haar nog niet ontmoet.

GASTON: Ach dat valt wel mee Sofie, ze wil gewoon graag alles weten.

TEGEN OTTO: Ik weet niet wat voor koffertje. Ze pakte het daar op kantoor en ze ging ermee weg.

OTTO:

Verdorie nog aan toe. Toch niet de koffer met de papieren voor de notaris? Ze is er gek genoeg voor (EN GAAT AF DOOR KANTOOR).

GASTON:

Sofie, vertel eens, is je moeder alleen en heb je nog broers en zusters?

SOFIE:

Mijn moeder is alleen en ik ken mijn vader niet. Die is vertrokken toen ik heel klein was. Mijn moeder zegt altijd dat ik niet hoeft te weten wie mijn vader is.

JASPER:

En heb je zelf niet gezocht dan? Als je het zo graag wilt weten kun je toch zelf op zoek gaan?

SOFIE:

Ja, maar ik weet niet zo goed waar ik moet beginnen.....

JASPER:

Nou kom maar mee dan gaan we samen een begin maken. (TERWIJL HIJ MET SOFIE DOOR DEUR LINKS AF GAAT...) Wat raar zeg dat een moeder haar dochter niet vertelt wie haar vader is.

GASTON:

Dan ga ik maar even snel naar overbuurvrouw Suze want ze moet toch weten dat Jasper op zoek gaat naar Sofies' vader (GAAT AF DOOR TUINDEUR).

MATHILDE KOMT DOOR DE TUINDEUR OP EN LOOPT MET HET ATTACHEKOFFERTJE EN NOG EEN KOFFERTJE NAAR KANTOOR; DAAR BLIJFT ZE MET DE DEUR OP EEN KIER ALS ZE OTTO HOORT BINNENKOMEN

OTTO KOMT DOOR DE TUINDEUR OP

Wat zou ze toch met die koffer in de stad moeten? En spijt om getrouwd te zijn. Ja, 't Zal wat!

GASTON OP LINKS

Heeft u mevrouw gezien? Overbuurvrouw Suze zei dat ze net alweer op het tuinpad liep . Dat is wel erg snel als ze naar de stad moest.

OTTO WORDT BOOS:

Nee, ik heb niets gezien. En wat klept die buurvrouw toch steeds? Je kunt het er wel goed mee vinden of niet?

GASTON VESCHRIKT:

Ik? Neeeeeeee, hoe komt u erbij? Ze is even geweest om kennis te maken en meer niet. En ik was net even heel snel aan de overkant omdat ik nog wat moest vragen. Zeg weet u dat de overbuurvrouw een dochter heeft die niet weet wie haar vader is?

OTTO:

Nee, hoe kan ik dat nou weten, ik heb het schaap hier net gezien maar ik ken die overbuurvrouw toch niet? Hoe kan ik dan weten dat die dochter niet weet wie haar vader is.

GASTON:

Nou, het zit zo: die vrouw was heel jong toen ze dat kind kreeg. En die man is gewoon opgestapt, vertelde ze. Vertrokken. Weggegaan! Zonder dat ze... (OTTO VALT HEM IN DE REDE

OTTO:

Als jij je nou met het werk hier bezighoudt en ervoor zorgt dat mevrouw een keer terugkomt en haar een beetje in de gaten houdt, dan heb je het volgens mij al druk genoeg. En verder moet ik van die overbuurvrouw niks weten, want volgens mij heeft ze een hoog roddeltante niveau (OTTO AF DOOR DEUR).

MATHILDE KOMT UIT KANTOOR ALS GASTON ZEGT:

GASTON IN ZICHZELF:

Nou zeg, je mag toch wel goed zijn met je overburen, misschien heb je ze nog wel een keer nodig.

MATHILDE:

Als ze hier de deur maar niet platloopt want ik heb er nu al genoeg van!

GASTON SCHRIKT ZICH WEZENLOOS:

Hé Mevrouw Pennink, waar komt u ineens vandaan? Ik schrik me dood! U was toch op weg naar de stad?

MATHILDE:

Ja, maar als de telefoon steeds in gesprek is kan ik niet bellen dat ik gehaald wil worden. Dus ben ik met de taxi terugkomen. Een of andere klungel heeft de hoorn niet goed op de haak gelegd zie ik nu. Daarom is de lijn steeds bezet.

GASTON:

Weet meneer al dat u thuis bent?

MATHILDE:

Dat weet ik niet, maar dat hoeft toch ook niet! Hij heeft spijt dat hij met mij getrouwd is dus zal hij me verder ook niet missen! (AF DOOR DE TUINDEUR)

GASTON:

Och, dus ze weet het al. Wat sneu zeg! (AF DOOR DE DEUR LINKS)

OTTO (OP VANAF LINKS):

Wat zou ze toch met die koffer in de stad moeten? Eerst eens even in het kantoor gaan kijken (EN LOOPT NAAR KANTOOR)

SUZE OP (VANUIT DE TUINDEUR)

Nou, de deur staat open en er is niemand. Da's ook wat (EN BEGINT TE SNUFFELEN IN DE SPULLEN OP TONEEL)

OTTO KOMT UIT KANTOOR:

Wat hebben nou? Wat doet u in ons huis? Wegwezen, er is hier niks te halen. Opgehoepeld hier!!!!!!

SUZE DRAAIT ZICH OM....

SUZE:

Sorry hoor, maar er was niemand en ik wilde even langs komen. Ik moest nog even de butler..... SCHRIKT EN VERBAASD) Otto, ben jij het? Ben jij het echt????

OTTO GESCHROKKEN EN SIST:

Wat moet jij hier?

SUZE:

Wat moet jij hier?

OTTO:

Ik woon hier, je staat in mijn huis. Waar kom je vandaan en waar ben je al die tijd geweest?

SUZE:

Interesseert jou dat verder nog dan? Jouw interesse heeft toch niet langer geduurd dan tot ik 22 was? Vanwaar die belangstelling nu ineens? Je bent maar zo uit mijn leven verdwenen. En mij een beetje met een kind achterlaten dat ik zelf alleen heb moeten opvoeden. Nooit heb ik één cent gehad voor de opvoeding. Alles heb ik zelf betaald. Voor mezelf en voor Sofie en nu wil meneer graag weten waar ik al die jaren heb uitgehangen.

OTTO VALT BIJNA OM VAN SCHRIK:

Hé, maar, nee, dat kan niet!

SUZE:

Wat niet?

OTTO:

Wij een kind?

SUZE:

Ja wij een kind ja, wat dacht je dan?

OTTO:

Maar dat kan helemaal niet!

SUZE:

Wat kan er niet?

OTTO:

Maar we hebben niet eens.....

SUZE:

Wat hebben wij niet? O, nou ben je het zeker vergeten!

OTTO:

Nee, dat bedoel ik niet.

SUZE:

Nee, dat zal waar zijn. Toen jij verdween en ik een tijdlang niks meer van je hoorde ben ik met Gerard gaan samenwonen. Die keek tenminste wel naar mij om. Maar toen wàs ik al zwanger.

OTTO:

Maar je bent met hem toch ook wel...

SUZE:

Wat ben ik met hem?? Ik zal toch zeker zelf wel weten van wie ik zwanger was? Een vrouw wéét zo iets. Dus erg gezellig allemaal, je hebt me mooi in de steek gelaten. Gerard is jong gestorven en ik heb er altijd alleen voor gestaan. Maar je kunt de tijd nog inhalen hoor. Ruimschoots!!!! (EN ZE HOUDT HAAR HAND OP VOOR GELD)
Mijn Sofie weet niet wie haar vader is en dat wil ik zo laten. Maar een kleine donatie in de kosten van onderhoud mag na al die jaren wel, vind je ook niet? Iets van een paar honderd paar maand of zo. Je hebt vast een grote zak met geld bij de deur staan. En daar wil ik zo onderhand ook wel een keer in grabbelen.

OTTO:

Ja, maar Suze, moeten we het allemaal niet wat beter regelen?

SUZE:

Het is toch geregeld? Voor 600 in de maand houd ik verder mijn mond . Maak je over mij maar geen zorgen. Je hebt me toch de afgelopen 25 jaar ook niet gehoord? (EN ZE GAAT AF DOOR DE TUINDEUR)

OTTO:

KOMT BIJ VAN DE SCHRIK:

Nee, het kan gewoon niet, het - kan – gewoon – niet.

Ze is niet meer dan een scharrel van vroeger die me nu gaat plukken. Hoe durft ze!

GASTON KOMT OP LINKS EN HOORT NET DE LAATSTE ZIN

GASTON:

Heeft mevrouw een scharrel? Daar wist ik niks van, anders had ik u dat wel verteld. Ik heb haar vaker in de stad afgezet met de auto, maar dat ze daar een minnaar had, dat wist ik niet. Ik heb er ook nooit iets van gezien.

OTTO: (IN ZICHZELF EN ANWOORD AUTOMATISCH)

Ach laat het zo, bemoei je er niet mee en zeg verder tegen niemand iets. (OTTO AF LINKS)

GASTON:

Zou Jasper er vanaf weten soms? Dit zit ook altijd in de stad. Eerst maar eens vragen. (AF LINKS)

SOFIE EN JASPER KOMEN IETWAT INNIG OP DOOR TUINDEUR:

JASPER:

Nou, zo makkelijk is het nou om op zoek te gaan naar je vader. Als we straks bij de gemeente de archieven in mogen zien komen we er misschien zo achter.

SOFIE:

Ja, maar als dat niet mag dan?

JASPER:

Ach, mij helpen ze wel. Ik ben toch een Pennink? Ik zeg gewoon dat het voor de zaak van mijn vader is. Ik maak wel een verhaal.

SOFIE:

Nou, ik weet niet hoor. En mijn moeder dan? Moet die niks weten?

JASPER?

Je moeder? Weeeneeee die moet er buiten gehouden worden. Die wil al zoveel weten en die is zo druk aan het heen en weer lopen naar onze butler. Dit kan ze er vast niet bij hebben. Nee, zeg maar niks, we gaan samen op pad. We zien wel wat het wordt.

GASTON OP DOOR TUINDEUR:

Hallo hallo hallo zo beiden. Ik dacht dat je naar de stad moest met de auto. Hij staat al buiten hoor!

JASPER:

Ja, we gaan ook (SOFIE EN JASPER AF DOOR DEUR GASTON ROEPT NOG NA:)

GASTON:

Weet je wel dat je moeder....

Nou die is weg, dat hoort hij toch niet meer.

SUZE OP: (OP DOOR TUINDEUR)

Zeg hebben jullie nog wat knabbelnootjes? Ik wil er vanavond een gezellige avond van maken, maar ik heb niks meer in huis. En nou dacht ik: Goh, zouden de overburen nog wat in de kelder hebben liggen. Is weer wat anders dan een kopje suiker nietwaar?

GASTON:

Waar moet ik gaan liggen?

SUZE:

Nee, je hoort me niet goed.!!! (HARD) Heb je nog wat liggen aan knabbelnootjes? Ik ga er straks een gezellige avond van maken. In m'n eentje, mezelf, alleen.

GASTON:

En wat dacht je er dan van als ik vanavond kwam buurten? Dan neem ik een flesje wijn en wat te knabbelen mee!

SUZE: (STAAT OP PUNT VAN VERTREKKEN EN OTTO KOMT BINNEN DOOR DE TUINDEUR DUS WACHT ZE NOG EVEN):

Nou, afgesproken dan!

GASTON:

O meneer Otto, dit is nou de overbuurvrouw waar ik het over had. Suze Bolijn heet ze. Heeft u al kennis gemaakt?

SUZE: (VERTREKT NU WEL):

Nou dat hebben we zeker, we hebben al heel goed kennism gemaakt.

GASTON:

Heeft u al een afspraak met haar gemaakt? En mevrouw dan? Oh ja, die heeft toch een minnaar, dus dan mag u ook wel.....

OTTO:

Een minnaar? Bemoei je met je eigen zaken en laat mij en mevrouw verder met rust.

HARD: Roddeltante!!!!!! (EN GAAT KANTOOR IN)

MATHILDE OP DOOR DE DEUR:

Gaston, weet je ook of mijn man al heeft gebeld met de notaris?

GASTON:

Ach mevrouw, is het al zo ver?

MATHILDE:

Ja, zo ver is het al. Het moet geregeld worden allemaal.

GASTON:

Ja, dat snap ik, maar hoe gaat het verder dan?

MATHILDE:

Nou, gewoon regelen en de zaak is afgedaan!

GASTON:

Nou, als u maar weet dat ik aan uw kant sta! (EN GAAT LINKS AF)

OTTO KOMT UIT KANTOOR:

Ben jij al thuis?

MATHILDE:

Ja, ik ben met de taxi gekomen. De telefoon was steeds in gesprek dus kon ik Gaston niet bereiken. Heb jij zo lang met de notaris zitten bellen dat ik niemand bereiken kon?

OTTO:

Nee, ik heb het wel geprobeerd maar de notaris is de eerstkomende vier weken met vakantie.

MATHILDE:

Nou, dat is dan jammer voor je want ik heb gemerkt dat er nog een boel geregeld moet worden.

OTTO: (ACHTERDOCHTIG)

Hoezo? Wat moet er plotseling allemaal geregeld worden dan? Heb jij wat gehoord of zo?

MATHILDE:

Ik wat gehoord? Van wie moet ik nou wat horen? Ik zie verder geen mens, behalve die halvegare overbuurvrouw die hier de deur plat loopt. Ach en die had wel nieuws, maar dat is verder niet om met iemand te delen. ZE VERTREKT DOOR DE TUINDEUR).

OTTO:

Zie je wel, ze weet het. Daarom is ze natuurlijk met die koffer op pad geweest naar de stad. Straks ben ik mijn hele vermogen kwijt en dan word ik aan de andere kant nog geplukt door die Suze van vroeger.

SUZE (OP DOOR DE TUINDEUR)

Makkelijk hoor zo'n tuin deur. Je kunt maar zo binnen lopen. Zeg: Ik zag net je vrouw vertrekken. Weet ze het al dat wij vroeger een relatie hadden en dat jouw dochter aan de overkant woont? (OTTO WIL WAT ZEGGEN MAAR SUZE IS HEM VOOR MET OPGEHOUDEN HAND)

Nee, ik zou niks zeggen, maar ja dan moet je wel weer even over de brug komen. Afspraak is afspraak nietwaar? (HOUDT HAAR HAND OP)

OTTO (PAKT GELD EN GEEFT HET SUZE):

En nou snel opgehoepeld en de eerstkomende maand niet meer terugkomen.

SUZE:

Nou, dat ligt eraan hoe lang ik hiermee doe (ZWAAIT MET GELD EN GAAT AF)

OTTO:

Wat ben ik toch stom geweest dat ik hierin trap. Ik had hier nooit aan moeten beginnen. Straks staat ze natuurlijk weer op de stoep en morgen weer en overmorgen en dan..... (EN VERTEKT DOOR TUINDEUR).

SOFIE EN JASPER KOMEN LINKS OP:

Zie je nou hoe gemakkelijk ze bij de gemeente zijn? Je kunt maar zo een hoop te weten komen. Misschien heb ik mijn achternaam wel mee dat het allemaal zo snel ging, maar je weet nu toch mooi wat meer.

SOFIE:

Ja, maar of ik er blij mee moet zijn?

GASTON: OP VANUIT DE TUINDEUR:

Zijn jullie alweer terug? Dat is ook snel. Was de bioscoop niet de moeite waard?

JASPER:

We zijn nog niet in de bioscoop geweest, we hebben hele andere dingen gedaan. Toch Sofie?

SOFIE:

Nou, veeeeel leuker!!!!

GASTON:

Nou, dan kan ik maar één ding bedenken.....

JASPER:

Vertel Gaston, vertel!!

GASTON:

Winkelen natuurlijk, want dat vinden alle vrouwen leuk!

JASPER:

Ja we hebben eventjes geshopt, zal ik maar zeggen. We zochten wat speciale dingen. En nu gaan we snel verder. Sofie ga je mee? Dan duiken we er nog even in (SOFIE EN JASPER AF LINKS).

GASTON:

Als ik het niet dacht. Dit weet mevrouw vast nog niet!

MATHILDE: (KOMT NET OP DOOR TUINDEUR)

Wat weet ik nog niet?

GASTON:

Nou, van Sofie en Jasper. Ze zijn samen naar de stad geweest. Winkelen zeggen ze! En nu zijn ze nog even het bed ingedoken.

MATHILDE: (SCHRIKT):

Wat zeg je me daar nou? Die twee kennen elkaar amper en ze duiken nu al het bed in (RENT NAAR KANTOOR PAKT HET ATTACHÉKOFFERTJE

Daar moet ik het fijne van weten. En reken maar niet op mij met het eten, ik moet even weg. Je hoeft me trouwens niet weg te brengen. Ik kom er zelf wel! (DOOR TUINDEUR AF)

GASTON: Ach is het al zo ver? Ze wil hier niet eens meer eten en haar minnaar staat natuurlijk met de auto om de hoek.

SUZE: OP VANUIT TUINDEUR:

Wat gezellig dat ik jouw hier tref. Ik wilde net vragen hoe laat je vanavond komt.

GASTON:

Nou, ik weet nog niet of dat wel door kan gaan. Er gebeurt hier op dit moment zoveel wat ik moet regelen en bijhouden, dat ik vast niet gemist kan worden.

SUZE:

Wat is er allemaal aan de hand dan?

GASTON (ZITTEN):

Ik zal het je vertellen maar je moet niks tegen iemand zeggen hoor. Het is echt geheim. Mevrouw wil van meneer scheiden en is bezig alle zaken te regelen. Maar dat weet hij nog niet. Maar ik denk dat meneer ook een ander heeft. En dat weet mevrouw nog niet. Ze ontlopen elkaar steeds en nu komt mevrouw met het eten ook al niet meer thuis. Is het niet verschrikkelijk? Net een nieuw huis, alles ingericht en dan gaat mevrouw er vandoor. Of meneer natuurlijk. 't Is maar wie de langste adem heeft. Ik denk zelf mevrouw. Meneer zal hier wel weg moeten!

SUZE:

Echt waar? Hoe weet jij dat allemaal? Heeft iemand dat jouw allemaal verteld?

GASTON:

Nee, maar daar ben je toch butler voor. Die weten je zulke dingen gewoon, dat voel ik aan. Maar ik praat er verder met niemand over. Dus je weet niks.

SUZE:

Nee, ik weet niks, ik heb niks gehoord. Ik vertel nooit iets door. Je kent me nu onderhand al wel? Ik ben altijd erg bescheiden. Ik vertel niks en wacht gewoon af.

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

SUZE ZIT OP HET TONEEL

OTTO KOMT BINNEN DOOR DEUR:

Zo, jij alweer hier? Kom je azijn tekort? Je ziet er zo gezellig uit! Wat doe je hier als er niemand is?

SUZE:

Ik kom voor wat andere zaken!

OTTO: (SCHRIKT):

Alweer, maar dat kan toch niet?

Wat denk je nou eigenlijk wel? Dat je hier een melkkoe voor je hebt? Nou, dat valt tegen hoor. De knip is leeg. Volgende maand ben je weer aan de beurt! Wegwezen hier!

SUZE:

Dacht je nou werkelijk dat ik iedere minuut geld van je nodig had? Ik heb me altijd alleen moeten redden. En trouwens, **IK** bepaal wanneer je betaalt. (MET OPGEHEVEN HAND) Maar ik wil nog wel wat hoor, als je nog wat over hebt.

OTTO:

Als je niet heel snel maakt dat je aan de andere kant van de straat komt en daar blijft denk ik dat ik zo een moord bega.

SUZE:

Poeh poeh, ik zou maar wat indammen als ik jou was. Je hebt het recht niet om te dreigen en daar heb je al helemaal de positie niet naar. De volgende keer wil ik geen 600 maar 1600. Ja, ik moet ook een keer wat nieuws kopen. Ik doe al zo lang met deze kleren, ik kan er toch niet eeuwig in blijven lopen. Dus ehhhh spaar maar vast wat op voor de volgende keer zou ik zeggen (EN ZE VERTREKT DOOR DE TUINDEUR)

OTTO (SPINNIJDIG)

Ik ga een slot op die tuindeur laten maken. Is ze nou helemaal besodemieterd? Ze belt maar gewoon aan, dan kan ik haar tenminste nog van de deur houden.

MATHILDE (OP VANUIT DE DEUR):

Wie wil je van de deur houden? De overbuurvrouw die ik net zie lopen? Ze doet toch geen vlieg kwaad? Een beetje contact met de burens kan geen kwaad hoor, zo leer je nog eens iemand kennen. En dat kan soms heel verrassend zijn!

OTTO:

Ja, dat zal wel, maar ik wil haar hier niet over de vloer hebben. Ik heb helemaal genoeg van dat mens met haar praatjes!
Er gaat een slot op die tuindeur. Jan en alleman loopt hier zo maar binnen.

MATHILDE:

Hoe zit het eigenlijk met de notaris, al een oplossing gevonden? Ik begin er nog maar een keer over anders komt er toch niks van terecht.

OTTO:

Ik heb je toch gezegd dat hij met vakantie is? We zullen vier weken moeten wachten.

MATHILDE:

Zo lang heb ik de tijd niet meer. Vandaag nog en anders regel ik het zelf! Trouwens, dat was ik nu toch al van plan. (AF DOOR TUINDEUR)

OTTO: (ROEPT HAAR NA):

Zeikstengel!

Ik word nog eens helemaal gek van dat mens. Ik word aan alle kanten geplukt en straks hou ik helemaal niks meer over. Wat moet ik nou weer?

JASPER: OP VANAF LINKS:

Heb je nog wat geld voor me? Ik moet nog even naar de stad en ik neem Sofie mee. En dat gaat altijd geld kosten.....

OTTO: VERTWIJFELD:

Is zij er ook zo één? Ze lijkt zeker op haar moeder!

JASPER:

Nou of ze het van haar vader heeft weet ze niet want die kent ze nog niet!

OTTO (VERSCHRIKT):

Kent ze nog niet? Gaat dat gebeuren dan?

JASPER:

Nou misschien wel, en nog heel binnenkort ook!

OTTO:

Wat weet jij daar van?

JASPER:

Dat denk ik gewoon. (MET OPGEHEVEN HAND) Heb je nog wat?

OTTO: KIJKT IN DE ZIJN PORTEMONNEE:

Nee, het is op. He-le-maal op! Vraag je schoonmoeder maar, die heeft zat!
(GAAT DOOR TUINDEUR AF)

JASPER:

Schoonmoeder? Zou hij meer weten? Nou ja, dat zien we dan wel. Eerst ma maar even om een bescheiden bijdrage gaan vragen.

MATHILDE: (DOOR TUINDEUR OP)

Wat kom je tekort?

JASPER:

Geld. Ik wil met Sofie naar de stad en ik heb geen geld meer. En pa zegt dat de knip leeg is.

MATHILDE:

Oh, zegt pa dat? En waar is dat dan allemaal gebeven? (ZE PAKT ONDERWIJL HAAR TAS EN GEEFT JAPSER GELD).

Hier heb je wat en zorg dat Sofie niks tekort komt. Je moet een goede gastheer zijn, dus ga ook maar wat eten. En maak het gezellig.

JASPER:

Zoveel geld? Dat krijg ik niet eens op.

MAHILDE:

Dan koop je maar wat moois voor haar. Ze heeft nog niet veel luxe in haar leven gehad, en hier kan er best wat vanaf.

JASPER:

Nou ehh, bedankt dan maar. Dan ga ik snel want Sofie staat al te wachten (GAAT AF DOOR DE TUINDEUR).

MATHILDE:

Zo! En nu ga ik zelf nog wat zaken regelen (GAAT AF DOOR DE DEUR)

OTTO OP DOOR TUINDEUR EN SUZE KOMT ER GELIJK ACHTERAAN:

SUZE:

Wat een toeval dat ik je tref. Ik moest je net even spreken.

OTTO:

Het zal wel weer. Het geld is natuurlijk op. Ik zal je één ding vertellen: De knip is leeg en je krijg helemaal niks meer. Je doet maar wat rustiger aan met dat geld. Vroeger moest je ook zonder doen en ik ben je eigenlijk helemaal niks verplicht. Dus: Wat wil je?

SUZE:

Man doe niet zo paniekerig. Ik hoef helemaal nog geen geld. Nog niet. Morgen kan het maar zo op zijn natuurlijk, maar dat zien we dan wel weer. Nee, ik wilde even weten of jij weet dat jouw zoon met mijn dochter omgaat. Een beetje innig dan, bedoel ik. Ga jij je zoon uitleggen dat hij nu met zijn halfzus vrijt of wat denk je ervan?

OTTO:

Huh? Ik wist niet dat ze zooooo innig waren. Ik dacht dat hij haar alleen mee uit nam naar de stad. En verder niks. Moet ik hem gaan vertellen dat dat het niet kan? Dat kun jij je dochter toch ook vertellen? Waarom zadel je mij met een probleem op waar je zelf mee zit?

SUZE:

Waar ik zelf mee zit? Waar wij mee zitten zul je bedoelen. Of wil je daar ook je handen vanaf trekken. Weet je wat ik denk? Dat ik beter met je vrouw om tafel kan dan met jouw. Die snapt waarschijnlijk beter wat er allemaal gaande is.....

OTTO:

Nee, nee, nee, ik regel wel wat. Hou mijn vrouw hierbuiten, ze heeft er niks mee te maken.

SUZE:

Goed. Dan zijn we even helemaal duidelijk. Jasper en Sofie komen straks terug. Als je niet met je zoon hebt gepraat schakel ik je vrouw in. Begrepen? (SOFIE VERTREKT VIA DE TUINDEUR)

OTTO:

Hoe zorg ik ervoor dat die heks op de bezemsteel terecht komt en heel ver weg vliegt? Dit gaat me alles kosten straks. Ik zal toch eerst eens zorgen dat ik bij een notaris kom. (AF DOOR DE DEUR)

GASTON BINNEN DOOR DE TUINDEUR

Wat zou mevrouw toch steeds met dat koffertje in het kantoor doen? En wat zou er in dat koffertje zitten waar ze steeds me naar de stad gaat? Ik weet bijna alles behalve dit!

SUZE KOMT BINNEN DOOR DE TUINDEUR

Wat sta je te bedenken? Wat je voor wijn meeneemt vanavond? Ik lust rood en wit hoor, maakt mij niet uit. Een beetje een dure wijn is altijd lekker. Of drinken ze hier alleen van dat goedkope bocht? Nee toch? Het ziet er allemaal zo duur uit, er liggen vast kwaliteitswijntjes op de plank.

GASTON:

Nee, ik zat me net te bedenken wat mevrouw toch steeds met dat koffertje doet en wat daar in zou zitten. Misschien wel de echtscheidingspapieren, meer kan ik ook niet bedenken.

SUZE:

Nou en? Kan het jou wat schelen? Je moet straks gewoon kiezen of je met mevrouw meegaat of met meneer denk ik. Maar belangrijker (ZE BEGINT TE VLEMEN): Heb je zin in de borrel bij mij vanavond? Ik maak straks een heerlijk dinertje, dan pakken we koffie met wat erbij en dan steek ik de haard aan. Wijntje erbij en wat nootjes om te knabbelen of wat andere knabbelingen..... Wat denk je ervan?

GASTON:

Nou ehhhhhhh (MATHILDE KOMT ONDERTUSSEN BINNEN VIA DE DEUR)

MATHILDE:

Gaston!!!!!!

Wil je me even alleen laten met de overbuurvrouw?

GASTON:

't Is niet wat u denkt hoor mevrouw, ik zou alleen maar een borrel gaan drinken vanavond aan de overkant, maar de overbuurvrouw wil gelijk....

MATHILDE VALT HEM IN DE REDE:

Ik vroeg toch alleen maar of je ons even alleen wil laten? (ZE HOUDT DE DEUR OPEN EN GASTON VERTREKT)

MATHILDE (SAMENZWERDERIG):

En? Is het gelukt allemaal?

SUZE:

Ja! Helemaal. Otto begint zo langzamerhand peentjes te zweten en Gaston vertelt me alles wat ik weten wil. Nog even en ik loop helemaal binnen.

MATHILDE:

Goed zo! Nog even volhouden en de druk opvoeren!

HEEL EVEN HET DOEK DICHT ALS OVERBRUGGING VAN TIJD DAT JASPER EN SOFIE NAAR DE STAD WAREN

JASPER EN SOFIE KOMEN BINNEN DOOR TUINDEUR:

SUZE:

Zo daar hebben we het winkelende stel. Hebben jullie veel inkopen gedaan?

SOFIE:

ENTHOUSIAST (STEEKT DE HAND UIT) Kijk eens wat ik van Jasper heb gekregen? Goud met een diamant erin. Is het niet prachtig? Zo iets moois heb ik nog nooit gehad.

SUZE:

Nee, ik ook niet, maar dat komt nog wel. Ik moet nog even doorsparen zullen we maar zeggen.

MATHILDE:

Was het gezellig kinderen? Hebben jullie nog samen gegeten of moet Gaston nog even wat maken?

JASPER:

Nee, we hebben gegeten bij 'De Koe en het Kalf', langs de gracht. Heerlijk een terrasje gepikt en een hapje en een drankje erbij.

MATHILDE:

Nou, dan is het goed.

Ik ga nog even je vader opzoeken en hem vragen of hij al bij de notaris is geweest.
(AF DOOR DEUR)

SUZE:

Ja en ik ga snel naar huis want vanavond komt Gaston eten, dus ik heb nog het een en ander te doen. (AF DOOR TUINDEUR)

JASPER:

En wat gaan wij vanavond doen?

SOFIE:

Nou ehhhhhhh .. (OTTO KOMT BINNEN DOOR DEUR)

OTTO (BEETJE CYNISCH):

Zo, jullie zijn ook weer terug? Gezellig gehad en het geld opgemaakt of is er nog wat over? Dan wil ik dat graag terug, want ik heb het weer nodig voor andere hulpbehoevenden.

JASPER:

Nee pa, alles is op. Ik heb wat moois gekocht voor Sofie, we hebben wat inkopen gedaan en we hebben in de stad gegeten. Dan ben je er zo doorheen. Maar kom Sofie, we gaan nog even naar jouw huis.

OTTO:

Vertel mij wat! Als die vrouwen doorkrijgen dat je geld hebt blijven ze net zo lang zeuren tot ze alles uit je knip hebben geluld. Maar wacht even Jasper, ik moet nog wat dingen met je doornemen. Laat Sofie maar even uit (SOFIE WEG DOOR DE DEUR)

OTTO:

Zo, nu we toch even samen zijn moet ik je wat vertellen. Wist jij dat Sofie en haar moeder losse handjes hebben? Ik hoorde van onze andere buurvrouw dat dat stel al vaker met de politie in aanraking is geweest. Ze zijn niet te vertrouwen en ze lopen hier zoveel in en uit dat ik het ook niet meer vertrouw.

JASPER VERSCHRIKT:

Pa, wat zeg je nou? Hoe kom je daar nou bij? Het zijn hartstikke eerlijke mensen. Die doen geen vlieg kwaad.

OTTO:

Nou, dat dacht ik ook, maar het is mooi anders. De buurvrouw vertelde dat Sofie al een keer een paar dagen heeft vastgezet voor winkeldiefstal en dat haar moeder heeft geprobeerd een rijke dame op te lichten. Je kunt er maar beter niet mee omgaan. Wij hebben een goedlopend bedrijf en voor je het weet zitten die twee daar zo binnen en houden we niks meer over.

JASPER:

Maar hoe komt die buurvrouw daar bij? Sofie en haar moeder wonen al jaren aan de overkant, dan zouden ze toch met de nek worden aangekeken door iedereen?

OTTO:

Nou, dat is toch ook zo? Die Suze vertelde toch zelf dat ze bij de vorige bewoners van dit huis niet meer welkom was? Zij zegt dat het kwam doordat ze een beetje te veel babbelde, maar het zal wel zijn omdat ze teveel **babbeltjes** had.

Geloof me nou maar, het duo deugt voor geen cent. Zeg maar dat je ander hebt of zo, dan blijft ze wel uit je buurt. Je kunt toch ook een keer uitgaan met Annelies, de dochter van wethouder De Bruin? Ik denk trouwens dat die Suze en haar dochter Sofie al spullen hebben weggehaald hier. Ik mis papieren uit het kantoor. Zeg het tegen helemaal niemand. Ik houd je op de hoogte hoe ik dat stel ga aanpakken, maar beloof me dat je niks zegt!

JASPER (ONTDAAN):

Ja, nou ja, als jij het zegt. Ik vind het heel raar, maar het zal dan wel. Ik zal proberen haar niet meer te moeien verder (AF DOOR DE TUINDEUR).

OTTO:

Zo, dat heb ik even aardig bedacht. Dat is nummer één. Nu die Sofie even de oren wassen dan heb ik de boel weer gered en ben ik ook gelijk van die Suze af.

GASTON (OP VANUIT DE DEUR):

O was u hier nog? Ik zag net Sofie van het pad aflopen en Jasper was er niet bij.

OTTO:

Nee, dat klopt, wist je dat dan nog niet? Ze hebben ruzie en Jasper wil niets meer met haar te maken hebben. Maar beloof me één ding: je moet het er verder met niemand over hebben. Niet met Suze en ook niet met mevrouw. Jasper wil het zelf allemaal oplossen. Maar wat denk jij? Ze pasten toch niet zo goed bij elkaar vind je wel?

GASTON:

Nou, dat weet ik zo net nog niet. Het is wel een leuk stel om te zien, al zeg ik het zelf. Dus ja....

OTTO:

Hoe lang is het eigenlijk geleden dat ik je opslag heb gegeven? Je doet zoveel werk voor ons en ik kan je altijd vertrouwen, dus ik dacht: Een paar honderd in de maand erbij. Wat denk je daarvan?

GASTON:

Nou meneer Otto: Dat hoeft echt niet hoor, maar het is wel geweldig dat u zo waardeert wat ik allemaal doe.

OTTO:

Nou vooruit, 400 in de maand erbij (geeft GASTON GELD) en je weet het hé. Helemaal tegen niemand wat zeggen, alleen tegen mij. Afgesproken? Want als ik je niet kan vertrouwen wil ik dat geld weer terug hoor.

Oh ja, en weet jij trouwens waar die papieren zijn gebleven die op het bureau lagen in het kantoor? Iedereen loopt hier maar in en uit en nu mis ik belangrijke paperassen.

GASTON:

Maar het zal toch niet dat die gestolen zijn?

OTTO:

Nou, dat weet ik dus niet en ik vertrouwde iedereen tot het moment dat we hier kwamen wonen. Er komt nu zoveel vreemd volk over de vloer....

GASTON:

Maar Suze en haar dochter zijn toch wel te vertrouwen? (KIJK SCHAAPACHTIG) Of niet dan???

OTTO:

Tja, jij zegt het. Ik weet het niet, maar die papieren zijn zo belangrijk dat als ik ze niet meer terugvindt, ons bedrijf op losse schroeven komt te staan en wij dus niet hier kunnen blijven wonen. En jij ook niet, achter in de tuin in het appartement.

GASTON:

Goh meneer, ik schrik er wel erg van. Suze is zo aardig, en ik zou er vanavond gaan eten. Nou, ik weet niet of ik dat dan nog wel doe. Als ze nou écht die papieren heeft gestolen wat dan?

OTTO:

Dan zal ik er geen politiewerk van maken, maar aanpakken ga ik haar zeker!

GASTON:

(Vertwijfeld) Tjee zeg, wat moet ik nou? Ik had alles al geregeld voor vanavond. Ik kan het toch echt niet geloven dat zij zo iets doet.. maar ja, u heeft het bewijs, dan zal het wel. Ik schrik er zo van dat ik naar mijn eigen appartement ga en daar blijf ik. Ik ben er even voor niemand!

OTTO:

Daar doe je goed aan. Blijf binnen, laat niemand binnen en reageer nergens op.

GASTON:

Ja, nou ja, dat doe ik dan maar (GAAT AF DOOR DE DEUR)

OTTO:

Zo dat is nummer twee. Nu nummer drie nog als ik die tegenkom.

Einde zichtversie